

Euroopan unionin osarahoittama

Moi!

Tällä viikolla juhlitaan sijaishuollon juhlapäivää teemalla Rakkaus lastensuojelussa. Tämänkertainen hankekirjeemmekin paneutuu tähän tärkeään teemaan.

”Minna-rakas, herätä miut klo 7.10.”

Tämä omaohjattavani lastensuojeluyksikön toimiston pöydälle jättämä lappu muistui mieleeni hiljattain koulutuksessa, jonka aiheena oli rakkaus lastensuojelussa. Tuohon pieneen lappuun valittu sanapari aiheutti reilu kymmenen vuotta sitten myrskyn vesilasissa; vanhempi kollega ojensi minua kertoen, ettei nuorten tule kiintyä työntekijöihin - eikä toisinpäin. Asiaan liittyvä keskustelu pakotti minut ankaran ja kipeän reflektion äärelle, siitä olen kiitollinen edelleen. Kyseenalaistin asiaa miettiessäni tapaani olla läsnä, ohjata ja kasvattaa. Olen vuosien varrella löytänyt reflektoidessani monia kohtia, joissa olen huomannut olevani edelleen keskeneräinen, mutta tuossa kohdassa en kokenut tehneeni väärin. Olin saavuttanut nuoren luottamuksen olemalla välittävä aikuinen, enkä pyytänyt sitä anteeksi.

Suomen kielessä sanan rakkaus koetaan usein merkitsevän vain romanttista rakkautta. Rakkautta on kuitenkin monenlaista. Itse rakastan paitsi monia ihmisiä, myös muun muassa hiihtokilpailujen katsomista televisiosta, pyöräilyä lempeissä kevätaamuissa ja kuivien vaahteranlehtien kahinaa kenkiä vasten. Rakkauden määrä, sisältö ja syvyys vaihtelee näiden kohteiden mukaan. Pohjimmiltaan rakkaus tarkoittaa minulle luottamusta, sitoutumista ja välittämistä.

Lastensuojelutyössä rakkaus on ollut sitä, että uskoo nuoreen niinäkin päivinä, kun kukaan muu ei näytä uskovan. Ja sitä, että huikkaa pois kävelevälle selälle, että ”muista syödä koulussa ja käyttää pipoa”. Ja sitä, että sanoittaa nuoressa näkemiään vahvuuksia myös silloin, kun olisi helpompaa nähdä kohdat, joissa kehitys on vielä kesken. Minulle rakkaus lastensuojelussa ei ole jotain pakotettua, päälleliimattua ja ylimääräistä. Rakkaus lastensuojelussa on halua puolustaa ja auttaa niitä lapsia ja nuoria, jotka apua tarvitsevat. Työyhteisötasolla rakkaus on välittämistä, joka näkyy vahvana keskinäisenä luottamuksena sekä uskona siihen, että työtä tehdään kohti samaa päämäärää. Muistan lämmöllä entisiä

kollegoitani, pesäläisiä, joiden kanssa olemme jakaneet iloja ja suruja työstä ja sen ulkopuolelta.

Rakkaus vaatii sitä, että on valmis avaamaan itseään muille. Aina se ei ole helppoa. Välillä tuntuu, ettei useinkaan. Toisaalta aika harvat asiat ovat helppoja. Elämässä - työelämässä - ihmissuhteissa. Ehkä monet niistä siksi ovat myös niin palkitsevia.

Tämän kirjoituksen myötä lähetän rakkaita terveisiä sille upealle nuorelle aikuiselle, jolta aikanaan sain tuon hellyyttävän lapun lisäksi luottamuksen osoituksena välillä haistattelua ja välillä halauksia mutta myös vahvistuksen tunteelle siitä, että juuri lastensuojelussa minun kuuluu olla. Välittämässä. Rakkaat terveiset myös alussa mainitulle entiselle kollegalle. Tiedän hänenkin rakastaneen tavallaan: rutiineista kiinnipitämisellä, tuoreilla sämpylöillä ja villasukilla.

Terveisin,

Minna